

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Ἄλκῃ Ἀναστασιάδῃ, Συντονιστῇ, καὶ τῇ Εὐγενεστάτῃ κυρίᾳ Βικτωρίᾳ Κραβτσένκο, Γραμματεῖ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Β' Παγκοσμίου Συνδιασκέψεως Ποντιακῆς Νεολαίας, τέκνοις τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Προγευόμενοι τῆς χαρᾶς τῆς προσωπικῆς παρουσίας τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ καὶ ὑμῶν, τῶν ἀπογόνων τῶν Ὁρθοδόξων Ποντίων, Πατριάρχου, εἰς τὴν προσεχῶς πραγματοποιηθησομένην ἐν τῇ εὐλογημένῃ πόλει τῆς Θεσσαλονίκης Β' Παγκόσμιον Συνδιάσκεψιν τῆς Ποντιακῆς Νεολαίας ἵνα ἀπευθύνωμεν τὸν στοργικὸν καὶ ἐποικοδομητικὸν ἡμῶν λόγον, εὐχαρίστως ἀνταποκρινόμεθα καὶ εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν εὐλαβῆ ὑμετέραν παράκλησιν ὅπως εὐλογήσωμεν τὸ μετὰ χειρᾶς τεῦχος τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης.

Ἡ διαχρονικὴ προσφορὰ τοῦ εὐλογημένου καὶ ἀγαπητοῦ Πόντου, τῆς ἡρώϊκῆς γενετείρας τῶν μακαρίων προγόνων σας, εἶναι παγκοίμως γνωστὴ, ὥστε θὰ παρεῖλκεν ἴσως οἰαδήτις ἀναφορὰ εἰς τὸ μακρὸν ἱστορικόν, πολιτισμικόν, πολιτιστικόν «εἶναι» καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν ταυτότητα τοῦ Ποντιακοῦ Γένους, τὴν ὁποίαν ταυτότητα δὲν ἐκάλυπεν ἀσφαλῶς -οὔτε δὲ καὶ θὰ ἠδύνατο-, ὡς ἄλλους τριστάτας, ὁ «πόντος» τῆς λήθης, ἀλλὰ ὑπάρχουν μέχρι σήμερον δεσπόζοντα τὰ μοναδικὰ μνημεῖα τῆς, λ.χ. τὰ συγκροτήματα πολλῶν Ἱερῶν Μονῶν, ὡς τὸ τῆς περιφήμου Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Περιστερεώτα, πολλῶν ἄλλων Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἰδρυμάτων, διασωζόντων μέχρι σήμερον ἐν μνήμῃ τὴν προσφορὰν τοῦ Ποντιακοῦ στοιχείου. Κυρίως ὅμως δεσπόζει εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τὸ εἶναι ὑμῶν τῶν Ποντίων νέων τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φρόνημα τοῦ μοναδικοῦ ἐκείνου πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος παραδειγματίζει καὶ ὁδηγεῖ εἰς δοξολογίαν τῶν μεγαλείων τοῦ Θεοῦ καὶ θαυμασμὸν τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ταλάντων τοῦ φιλοπροόδου Ποντιακοῦ στοιχείου.

Καίτοι ὡς μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔχομεν τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ἐν τούτοις ἢ ἐπίγειος πατὴρ ἐκάστου ἐξ ἡμῶν ἀποτελεῖ, καὶ ὡς ἰδέα καὶ ὡς πραγματικότης, βασικὸν παράγοντα διαμορφώσεως τοῦ ἠθους τῆς ἐπιγείου πορείας καὶ τῆς δραστηριότητος πάντων ἡμῶν. Ἰδιαιτέρως ὅμως ἢ ἐπίγειος πατὴρ ὑμῶν τῶν ἀπογόνων τῶν ἡρώϊκων μορφῶν τῶν ἀληθμονήτων ἐκείνων περιοχῶν τοῦ Μεγάλου Πόντου, κατὰ Ζαχαρίαν τὸν μοναχὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Περιστερεώτα, σφραγίζει ἀνεξαλείπτως διὰ τῶν ποικίλων βιωματικῶν ἐμπειριῶν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν προσωπικότητα τῶν νέων Ποντίων.

Ὅθεν, μετὰ δεδικοιολογημένης συναισθηματικῆς φορτίσεως θὰ εὐρεθῶμεν μεταξὺ ὑμῶν, τέκνα εὐλογημένα, κατὰ τὴν δευτέραν συνδιάσκεψίν σας ἵνα «θύσωμεν μετὰ φωνῆς αἰνέσεως» προσευχητικὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν διαπερασάντων ἐν Πόντῳ τὸν πολυκύμαντον πόντον τῆς παρούσης ζωῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ παραδειγματισθῶμεν ἐκ τῆς προσφορᾶς

των εἰς τὴν στερέωσιν τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν, ὥστε διὰ πάντων τῶν ποντιακῶν κατορθωμάτων νὰ ὀδηγώμεθα καὶ ἡμεῖς, ἰδίως σεῖς οἱ νέοι Πόντιοι τὴν καταγωγὴν, εἰς τὴν συνέχισιν τῆς μοναδικῆς ποντιακῆς παραδόσεως, καὶ νὰ ὑμῶμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν Λυτρωτὴν, καὶ Πανοικτίρμονα Κύριον, τὸν κατὰ τὸ ἅγιον Αὐτοῦ θέλημα κατευθύνοντα τὰ ἀνθρώπινα εἰς τὴν σωτηριώδη διὰ πάντας λυσιτέλειαν.

Εὐχόμενοι ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ προσωπικῶς πᾶσαν χάριν καὶ εὐλογίαν καὶ δύναμιν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὑμετέρας Διασκέψεως, περὶ ἧς οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν γνωρίζοντες τὸν δυναμισμόν καὶ τὸν ζῆλον σας, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς τοὺς μετέχοντας τῆς Συνδιασκέψεως τὴν Χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ποντίζοντος εἰς ἀλλοτρίους χώρους καὶ πόντους καὶ ἐλλιμενίζοντος ἐν τέλει εἰς τὸν ἀσφαλῆ λιμένα τῆς Βασιλείας Του τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν, καὶ ἀπονέμομεν ὑμῖν ὀλόθυμον τὴν πατρικὴν καὶ Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν.

Βιέ' Σεπτεμβρίου ις'

Ἐπισημασθέντες ὡς ποντιακοὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἐν χάριτι.